

ROZWIJANIE WRAŻLIWOŚCI I UWAGI SŁUCHOWEJ DZIECKA

Różnicowanie czasu trwania dźwięku

- Dorosły, za parawanem włącza budzik, jeśli budzik dzwoni długo, dziecko łączy kredką (od lewej do prawej) dwie kropki, oddalone od siebie na całą szerokość kartki, jeśli krótko wybiera do łączenia kropki leżące bliżej siebie;
- Dorosły gra na grzechotce raz długo, raz krótko, a zadaniem dziecka jest (na wcześniej przygotowanych z papieru zjeżdżalniach) wybrać odpowiednią zjeżdżalnię (w zależności od długości dźwięku: długą lub krótką) i spuścić z niej kulkę waty;
- Dorosły dzwoni dzwoneczkiem raz długo raz krótko, a dziecko, w zależności od długości dźwięku przykleja (naszykowane, wycięte wcześniej) kwiatki do długich lub krótkich kwiatowych łodyg.

Ilość nadawanych sygnałów akustycznych

- Dorosły wrzuca dwa guziki do płaskiego słoiczka, w odstępie czasu 3 sekund, a dziecko (za parawanem) układa przed sobą tyle guzików ile usłyszało uderzeń odno słoika. W następnych próbach możemy zwiększyć ilość wrzucanych kamyczków. Następnie możemy zmniejszyć różnicę czasową między sygnałami (nie co 3 sek., tylko co 2 sek.);
- Dorosły mówi fu fu fu (w odstępach co 3 sek.), a dziecko do wcześniej namalowanej lokomotywy dokłada tyle obłoczków dymu, ile usłyszało dźwięków;
- Dorosły uderza w bębenek (co 3 sek.), a dziecko wrzuca tyle kasztanów do koszyczka, ile usłyszało uderzeń;
- Dorosły nadaje 1 sygnał gwizdka, 1 sygnał bębena, a dziecko układa (wcześniej przygotowane) rysunki 1 gwizdek, 1 bębenek.... w dalszych próbach wprowadzamy różne kombinacje: 2 razy gwizdek – 2 razy bębenek 3 razy gwizdek – 1 raz bębenek.

Tempo nadawanego sygnału

- Dorosły gra na cymbałkach wolno, a dziecko porusza się posuwając nogami po podłodze (również wolno), dorosły gra szybko, a dziecko biega;
- Dorosły potrząsa grzechotką wolno, a dziecko wolno upuszcza na podłogę (wcześniej przygotowane) fasolki, dorosły potrząsa szybko, a dziecko szybko upuszcza na podłogę fasolki;
- Dorosły wolno lub szybko powtarza sylaby pa pa pa pa pa, a dziecko zaznacza kropki w zeszyte (jeśli dorosły gra wolno, to kropki są od siebie znacząco oddalone, a jeśli wolno to są bardzo blisko siebie).

Natężenie dźwięku głośno – cicho

- Dorosły włącza muzykę, jeśli dźwięk jest głośny to dziecko mocno tupie nogami, jeśli cicho to dziecko chodzi na paluszkach;

- Dorosły włącza muzykę głośno, a dziecko nakleja pod (wcześniej przygotowanym obrazkiem chmury), duże krople, gdy dorosły puści muzykę cicho, dziecko nakleja małe kropelki;
- Dorosły gra głośno, a dziecko bierze do ręki traktor i jeździ nim po podłodze, dorosły gra cicho, a dziecko bierze hulajnogę i jeździ nią po podłodze.

Częstotliwość dźwięku wysoko – nisko

- Dorosły gra na bębnie, a dziecko chodzi w „kucki”, dorosły gra na trójkącie, a dziecko chodzi wyprostowane, ręce wyciąga do góry;
- Dorosły gra na harmonijce tony wysokie, a dziecko kładzie (wcześniej wyciętego z kartonu) kotka na płocie, dorosły gra niskie tony, a dziecko umieszcza kotka pod płotem;
- Dziecko otrzymuje dwa pudełka oraz obrazki (lub figurki np. z plasteliny...) zwierząt: duży i mały – kot, pies, kura. Przypominamy nazwy zwierząt i głosy jakie wydają: duży kot miauczy nisko „miau”, mały kotek wysokie „miau”, duży pies szczeka nisko „hau”, mały piesek szczeka wysoko „hau”, kura gdacze nisko „ko ko ko”, pisklę wysoko „pi pi pi”. Następnie dorosły naśladuje głosy zwierząt lub odtwarza je z płyty. Zadaniem dziecka jest dobranie odpowiedniego obrazka i włożenie do pudełka dużych zwierząt (niskie dźwięki), małych zwierząt (wysokie dźwięki).

Lokalizacja źródła dźwięku

- Zawiązujemy dziecku oczy. Dorosły staje po prawej stronie dziecka i uderza kilka razy w bębenek. Dziecko wyciąga rękę w stronę prawą (z niej słyszy dźwięk), potem odwrotnie.... Jeśli dziecko prawidłowo reaguje na sygnały z lewej i prawej strony można zmienić instrument (harmonijka, talerze, trójkąt, tamburyno... Możemy też zwiększać odległość;
- Zawiązujemy dziecku oczy. Następnie dzwonimy dzwonkiem, chodząc po pokoju – dziecko chodzi za dźwiękiem dzwonka;
- Zapoznajemy dziecko z dźwiękiem budzika (lub minutnika). Przed dzieckiem ustawiamy trzy pudełka po butach (każde w odległości ok. 1 metra). Dziecko siedzi w odległości ok. 0,5 metra od środkowego pudełka. Dziecko odwraca się, dorosły chowa budzik pod pudełko. Dziecko ma wskazać pod którym pudełkiem dzwoni budzik. Możemy zmieniać ustawienia pudełek, zmniejszać między nimi odległość lub zwiększać odległość dziecka od pudełka;
- Dziecko wychodzi z pokoju, dorosły chowa jeden telefon. Dziecko wraca, dzwonimy na schowany telefon, dziecko szuka.

Rytm

- Przed dzieckiem układamy dwa klocki zsunięte razem. Mówimy, że będziemy uderzać w bębenek tyle razy ile jest klocków. Wykonujemy dwa szybkie uderzenia. Dziecko powtarza to samo. Potem rozsuwamy klocki i mówimy, że będziemy uderzać wolniej, bo klocki są rozsunięte. Uderzamy dwa razy stosując dłuższą przerwę. Dziecko powtarza. Następnie dokładamy klocki i

uderzamy zgodnie z ich ułożeniem. Następnie dziecko słucha jak gra dorosły, a ono układa do tego wzór z klocków;

- Dorosły układa przed dzieckiem trzy szeregi guzików (każdy inaczej). Dorosły gra według jednego z tych układów, dziecko ma wskazać, który to układ;
- Dorosły uderza w bębenek, w wybranym rytmie, a dziecko klaszcze w dłonie według usłyszanego rytmu. Potem dorosły uderza w trójkąt za parawanem, a dziecko po usłyszeniu powinno ten rytm wyklaskać.